

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyně Mgr. Martinou Petříkovou v právní věci

žalobkyně:

[redacted], narozená dne [redacted]

bytem [redacted]

zastoupené [redacted]

sídlem [redacted]

proti

žalované:

[redacted]
sídlem [redacted]

zastoupené [redacted]

o náhradu újmy na zdraví

takto:

- I. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni 256 292,40 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 10. 9. 2014 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba o zaplacení částky 43 707, 60 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 10. 9. 2014 do zaplacení, **se zamítá.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Hanžlová.

- III. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 119 102,40 Kč k rukám [REDAKCE], advokáta se sídlem [REDAKCE] a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalovaná **je povinna** zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Písku soudní poplatek ze žaloby ve výši 2 563 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- V. Žalovaná **je povinna** zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Písku státem zálohované náklady řízení ve výši 4 600 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 4. 11. 2015 domáhala vůči žalované úhrady újmy na zdraví, která jí vznikla následkem léčení u žalované, a to jednak v podobě bolestí, přičemž bolestné žalobkyně vyčíslila dle zásad metodiky Nejvyššího soudu částkou ve výši 56 250 Kč, a dále žalobkyně uplatnila vůči žalované nárok na odškodnění ztížení společenského uplatnění, které vzniklo následkem poskytnuté péče non lege artis žalovanou, kdy žalovaná způsobila žalobkyni nezvratné poškození zdravotního stavu a nárok na ztížení společenského uplatnění vyčíslila žalobkyně částkou ve výši 243 750 Kč v souladu se zásadami Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví. Podle žalobních tvrzení si žalobkyně dne 6. 1. 2014 přivodila pracovní úraz přiražením 2. a 3. prstu levé ruky manipulačním vozíkem, přičemž podle lékařské zprávy žalované utrpěla tržné rány 2. a 3. prstu levé ruky a současně těžké zhmoždění konečného článku 3. prstu s poraněním šlachy natahovače nad distálním interfalangiólním kloubem. Při prvním ošetření byly žalobkyni sešity operační rány, bylo provedeno sešití poškozené šlachy. Na kontroly se žalobkyně dostavila podle předpisů ošetřujícího lékaře žalované. Při poslední ambulantní kontrole 27. 1. 2014 byla žalobkyni doporučena nová operace s termínem 31. 1. 2014. Žalobkyni bylo ošetřujícím lékařem žalované vysvětleno, že důvodem přijetí k plánované operaci bude zpevnění prostředního a koncového článku 3. prstu, a to z důvodu, aby se zabránilo případným kostním hnisavým komplikacím. Dne 30. 1. 2014 byla žalobkyně přijata do zdravotnického zařízení žalované na domluvený termín plánovaného operačního výkonu. Téhož dne jí byl předložen formulář vyhotovený žalovanou stranou obsahující souhlas s lékařským vyšetřením a formulář o poučení a informovaném souhlasu pacienta s hospitalizací, ve kterém bylo pouze odkázáno na chorobopis a označení uvažovaného léčebného postupu, tedy dohodnutým operačním výkonem se ztužením koncového článku prstu, který žalobkyně podepsala. V den plánované operace 31. 1. 2014 proběhla u lůžka velká vizita, na které bylo žalobkyni sděleno, že kdyby nález při operaci byl horší, než se předpokládalo, potom by plánovaná operace nebyla dostačující a konečný článek by se v budoucnu musel amputovat. Poškozené v den operace, asi hodinu před operací bylo vysvětleno, že rozhodování bude na lékaři až peroperačně, zda místo původně plánovaného zachování prstu se bude muset provést jeho amputace. Po operačním zákroku se žalobkyně probudila z narkózy a zjistila, že má poslední článek 3. prstu amputovaný. Podle žalobních tvrzení pak došlo následně k dopsání provedené amputace do souhlasu s lékařským vysvětlením, který podepsala žalobkyně dne 30. 1. 2014. Žalobkyně má za to, že v průběhu léčení vedeného žalovanou stranou došlo k odborným pochybením, která v konečném dopadu vedla ke ztrátě koncového článku 3. prstu levé ruky. Žalobkyně dovozuje, že došlo k opožděnému nasazení antibiotik, pochybení spatřuje též ve způsobu prováděného léčení. Žalovaná bagatelizovala charakter tržné zhmožděného poškození měkkých tkání, podcenila riziko nekrózy úrazem poškozených tkání a dalším neúměrným zvýšením rizika dodatečnou traumatizací při pokusu o sešití šlachy. Žalobkyně spatřuje dále pochybení v podcenění varovných příznaků, rovněž i v dalším ambulantním průběhu léčení. Ani při trvalé sekreci z rány nebyla provedena kultivace

a citlivost, nebyla provedena změna antibiotik podle citlivosti, naopak antibiotika byla vysazena. Antibiotika byla znovu nasazena až k operačnímu výkonu, a to přesto, že 5 dní po ukončení antibiotické léčby se objevila u žalobkyně bolest, která pravděpodobně představovala proniknutí infektu do kosti nebo do kloubu. Právě infekce, která přestoupila do kloubu, byla důvodem pro řešení pro obě funkčně a kosmeticky ztrátová řešení, která ztužení i amputace kloubu představují. Dle žalobkyně kloub při samotném úrazu nebyl poškozen. Žalobkyně je přesvědčena, že při léčení došlo k podcenění rizik a tím k léčebným pochybením, v důsledku čehož došlo k jejímu trvalému poškození zdraví, spočívajícím ve ztrátě části prstu a deformaci ostatních prstů levé ruky. Žalobkyně se rovněž cítí být poškozena tím, že nebyla informována o závažnosti stavu. Dalším následkem úrazu žalobkyně bylo zlomení prostředníčku a ukazováčku levé ruky. Tyto zlomeniny nebyly žalovanou stranou odpovídajícím způsobem ošetřeny, což nakonec vedlo k deformaci těchto prstů, a to i proto, že na oba prsty nebyla přiložena odpovídající dlaha. K žádnému zlepšení nedošlo ani po absolvování předepsané rehabilitace. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že důvod amputace posledního článku 3. prstu levé ruky rozhodně nespočíval v takovém jejím zdravotním akutním stavu, pro který by se amputace musela bezprostředně provést. Tento krok žalované žalobkyně vnímá jako závažné pochybení a jako závažné omezení rozhodovacích práv, protože kdyby obě varianty byly navrženy již při kontrole dne 27. 1. 2014, měla by žalobkyně dostatečnou možnost nález i doporučená řešení konzultovat v jiném zdravotnickém zařízení. Žalobkyně dovozuje, že žalovaná strana při poskytování zdravotní péče žalobkyni postupovala non lege artis. Levá ruka žalobkyně je deformovaná, poškozená amputací, prostředníček a ukazováček této ruky je nehybný, jedná se nevratné poškození zdravotního stavu. Pokračující dlouhodobá rehabilitace nepřináší sebemenší zlepšení pohyblivosti prstů. Bolesti levé ruky trápí žalobkyni dodnes s tím, že v neposlední řadě trpí i psychickými problémy. Co se týká perspektivy vývoje zdravotního stavu, počítá žalobkyně s tím, že k žádné pozitivní změně nedojde a dokonce se možná její zdravotní stav bude zhoršovat. Žalovaná tak žalobkyni zasáhla v plném produktivním věku tímto poškozením zdraví, přičemž nikdy dříve netrpěla žádným zdravotním omezením. Žalobkyně pocítuje problémy při každodenních běžných činnostech v domácnosti, jako jsou nákupy, vaření, úklid, praní, apod., které na rozdíl od dříve bez problémů zvládala. Žalobkyně má sníženou citlivost v levé ruce, nepříjemně pocítuje žalobkyně znetvoření levé ruky i z estetických důvodů. S následky svého zdravotního stavu bude žalobkyně bojovat po celý svůj život.

2. V této věci byl vydán platební rozkaz, kterým bylo návrhu žalobce v plném rozsahu vyhověno. Proti tomuto vydanému platebnímu rozkazu podala žalovaná včasný odpor s odůvodněním, že se domnívá, že žaloba je nedůvodná a navrhuje ji v celém rozsahu zamítnout. Žalovaná uvedla, že žalobkyně byla na pracovišti žalované ošetřena dne 6. 1. 2014 a to poté, co utrpěla pracovní úraz, při kterém si poranila 2. a 3. prst levé ruky vozíkem. Utrpěla tržné rány 2. a 3. prstu levé ruky a současně těžké zhmoždění konečného článku 3. prstu levé ruky s poraněním šlachy natahovače nad distálním interfalangióálním kloubem. Rány byly primárně ošetřeny suturou, dorsální aponeuróza byla sešita a byla přiložena dlaha v hyperextenzi. Ihned následující den byl proveden převaz a byla zjištěna klidná rána s otokem prstu. Na další kontrolu se žalobkyně dostavila dne 9. 1. 2014, kdy 2. prst byl klidný a na 3. prstu byl patrný infek. Byla provedena evakuace hnisu a žalobkyni byla nasazena antibiotika a analgetika. V dalších dnech došlo k ustupování infektu, rána se hojila. Následně však došlo opět ke vzplanutí infektu a dne 27. 1. 2014 byl pořízen rentgenový snímek a na základě kontroly téhož dne bylo žalobkyni doporučeno podrobit se operativnímu zákroku. Dne 30. 1. 2014 po konzultaci s přednostou oddělení bylo konstatováno, že se jedná o závažné postižení distálního interfalangeálního kloubu a osteomyelitidu konečného článku prstu s tím, že o tom, zda bude nutné přikročit k amputaci článku prstu, bude rozhodnuto operáteřem dle pooperačního nálezu. Operáteřem byl zkušený druzhoatestovaný [REDACTED]. S uvedenými závěry byla žalobkyně seznámena jak v rámci poučení před udělením písemného souhlasu, tak i následně v rámci velké vizity konané dne

31. 1. 2014. Žalobkyni byly vysvětleny i možné následky pokusu o záchranu koncového článku a případný průběh takového postupu. Žalobkyně s případným provedením amputace souhlasila. Žalovaná tedy dovozuje, že její postup byl lege artis, a to počínaje primárním ošetřením dne 6. 1. 2014, které bylo provedeno správně a korektně, včetně celého následujícího postupu a též rozhodnutí provést v rámci operace amputaci koncového článku.

3. Z účastnického výslechu žalobkyně byly zjištěny okolnosti, za nichž došlo k poranění její levé ruky. Jelikož poranění neustále krvácelo, byla žalobkyně asi 15 minut od úrazu odvezena do nemocnice. Tam absolvovala rentgen a ošetření na ortopedickém sálku a upozorňovala ošetřující na to, že jede z jatek. Dále jezdila k žalované na převazy a stěžovala si, že třetí prst jí stále bolí. Čtvrtý den po úrazu se jí lékař ptal, zda bere antibiotika, a protože je nebrala, tak jí je nasadil. Ten den žalobkyni totiž rozstříhli stehy, neboť bylo zjištěno, že je tam zánět. Pak chodila na další převazy, ale ten 3. prst neustále krvácel, měla jej nepohyblivý, stále upozorňovala též na bolesti. Takto to probíhalo až do 27. 1., kdy se jí ujal [REDAKCE] a řekl, že už tam podle něho chodí moc dlouho, a že se zdá, že zánět jde ke kosti. Žalobkyně se jej plata, za jí budou prst amputovat, on říkal, že v žádném případě. Z rentgenu bylo zjištěno, že zánět postupuje ke kosti a že je nutné provést další operaci. Žalobkyni to bylo lékařem popsáno tak, že shnilou kostičku vyndají, dají jí tam dren a dráty to spojí. Jediným důsledkem, na který byla upozorněna, bylo to, že článek prstu nebude úplně pohyblivý. S tím žalobkyně souhlasila, bylo dohodnuto, že ve čtvrtek 30. 1. 2014 nastoupí k výkonu, který bude proveden 31. 1. 2014. V den operace přišla na pokoj velká vizita a primář [REDAKCE] žalobkyni sdělil, že se prst bude amputovat. Následně žalobkyně vyhledala [REDAKCE] mladšího, v podstatě jej uprošovala, aby k té amputaci nedošlo s tím, že jí bylo řečeno, že se uvidí, co se dá dělat. Před operací se pak už nic dalšího nedělo, žalobkyni byl vpíchnut osmý faktor a pak byla odvezena na sál. Když se žalobkyně po operaci probudila, zjistila, že prst byl amputován. V pátek proběhla operace a v pondělí byla žalobkyně propuštěna domů, byť ten den u ní vizita vůbec nebyla. Žalobkyně ještě v rámci svého výslechu poukazovala na to, že v sobotu před operací byla na převazu, převaz dělal primář [REDAKCE]. Sestra ránu polila, následně obvaz strhla a žalobkyni bolestí vyhrkly slzy do očí. Primář [REDAKCE] to komentoval slovy „abyste se tady z toho nesložila,“ a volal na oddělení, aby žalobkyni píchlí injekci proti bolesti. Po provedení amputace docházela na převazy k praktickému lékaři. Od té doby do nemocnice nechodila. Jelikož obvodní lékař jí sdělil, že zánět v prstu stále je, propadla žalobkyně panice, měla obavy, aby postupně nepřišla o celý prst, proto vyhledala vyšší pracoviště zaměřené na tyto problémy ve [REDAKCE]. Tam sdělili, že zánět na kosti není, dali jí na ruku sádku, přičemž se divili, že sádku dosud na ruce neměla a denně po čtyři dny to žalobkyni převazovali. Primářka vyššího zařízení, které žalobkyně vyhledala, konstatovala, že amputace je vždy až poslední možnost a tvrdila, že kdyby se na ně žalobkyně obrátila dříve, že to mohlo dopadnout jinak. Žalobkyně uvedla, že za prst se stydí, má problémy s ohýbáním prstu, vůbec jej neohne, prst nenosí obnažený. Dostala na něj protězu, ta však trčí, neboť prst právě je neohybatelný. Veškerou práci žalobkyně dělá třemi prsty, přináší jí to samozřejmě problémy i v domácnosti, kdy neunese např. dva hrnečky, má problémy i s vařením. Je pravák, hodně však pracuje i s levou rukou. V masně pracuje stále na stejném místě na jatkách, ve střevarně. Svoji práci zvládá, ale vše jí trvá delší dobu než dříve. Chybějící článek prstu jí vadí též psychicky, vadí jí, když se na to někdo zaměří. Po operaci brečela, protože spoustu věcí nemohla zvládnout, trvalo delší dobu, než běžné věci zvládla i pokud se týká jejího zaměstnání. Žalobkyně uvedla, že přestala úplně jezdit na kole, neboť nechytne řídítka. Amputovaný prst se občas ozývá, je citlivý. Ukazováček, respektive 2. prst, špatně ohýbá, celý jej neohne. Před poškozením zdraví se sportu nevěnovala, na to neměla při zaměstnání čas, nicméně je spoustu věcí, kdy si uvědomuje, že jí prst chybí, zejména v domácnosti, při pracích doma, když např. nemůže udělat domácí nudle, které dříve dělala. Žalobkyně má poruchu srážlivosti krve, proto hovořila o tom, že jí před operací píchlí osmý faktor. Žalobkyně si byla vyzvednout zdravotnickou dokumentaci v nemocnici a má za to,

že na jednom dokumentu bylo až po jejím podpisu dopsáno „Eventuálně amputace prstu“, žalobkyně však takový dokument určitě nepodepsala.

4. Ze znaleckého posudku vypracovaného dne 19. 12. 2012 znalcem [REDACTED], [REDACTED], znalcem z oboru ortopedie a traumatologie bylo zjištěno, že žalovaná při úrazu dne 6. 1. 2014 utrpěla tržné rány 2. a 3. prstu levé ruky současně s těžkým zhmožděním konečného článku 3. prstu a s poraněním (přetržením) šlachy natahovače 3. prstu, uzavřeno jako poškození dorsální aponeurózy nad distálním interfalangiálním kloubem. Veškerá léčba, která byla provedena u žalobkyně, byla provedena v souvislosti s úrazem. Žalobkyně v době úrazu trpěla vzácnou formou hemofilie A (nedostatek srážlivého faktoru VIII). Proto již samotný proces hojení byl uvedenou poruchou srážlivosti negativně ovlivněn. U žalobkyně došlo v průběhu léčení ke komplikacím v podobě rozpadu rány a tkáňovému infektu, proto nelze stanovit žádnou obvyklou dobu léčení. Postup žalované znalec nepovažoval za zcela správný, protože ošetřující lékař nezhodnotil rizika vyplývající z povahy poranění. Dle znalce ve zprávě [REDACTED] a ani ve zdravotnické dokumentaci není uvedeno, že pacientka trpí vzácnou formou hemofilie. Tomu měl odpovídat léčebný postup prvního i následných ošetření. Z důvodu předvídatelnosti infekční komplikace a zhmožděné kůže a možné infekční komplikace nitrokloubní zlomeniny byla primární antibiotická prevence jednou z nutných a opomenutých zásad ošetřování otevřených zlomenin a avitálních zhmožděných ran v akrální části prstů ruky. Za ne zcela správné považuje znalec léčebný pokus o primární rekonstrukci šlachy v terénu tržně zhmožděné rány se zvyšováním dalšího traumatu a rizika krvácení u sdělené, ale lékařem neověřené hemofiliem pro traumatizované tkáně se zvyšováním rizika nekrotizace a primární a sekundární infekce, a to rovněž v souvislosti z nedoplnění léčby účinnou antibiotickou terapií. Za ne zcela přesný postup označuje znalec též zajištění postavení distálního článku 3. prstu ALU dlahou s volárním tlakem na břicho prstu k udržení dorsální extenze prstu v distálním článku. Rovněž volární tlak nutný k udržení postavení v distálním článku mohl vést ke zhoršení kapilárního průtoku a společně s dalšími faktory uvedenými výše mohlo vést ke zhoršení lokálního nálezu v průběhu léčení se vznikem a ke vzniku druhotné infekce. Znalec považuje konzultaci spádové hematologie, kde je poškozená dispenzarizovaná, za nedílnou, ale neuskutečněnou součást léčení. Znalec konstatoval, že nelze bez spekulací určit, zda by při výše uvedeném a doporučeném postupu nedošlo ke stejnému léčebnému výsledku nálezu, který byl posouzen lékaři jako důvod ke konečnému řešení amputací. Naopak je možné posoudit situaci tak, že všechny znalcem uvedené postupy mohly vést k jinému příznivějšímu průběhu. Všechny uvedené postupy patří mezi zásady správného a bezpečného ošetřování chirurgie ruky, a jsou prováděny právě z důvodu snížení rizika komplikací, snížení míry a tíže následků. Všechna doporučená opatření mají preventivní charakter vedený předvídatelností výsledku, a proto je možné se domnívat, že by ke konečnému rozhodnutí o správnosti provedeného řešení amputací nebo o variantě ztužení kloubu nemuselo nastat. Spekulativně je možné i pravděpodobné, že při optimálním postupu s obětováním funkce distálního interfalangiálního kloubu za celistvost 3. prstu, bylo možné dokončit léčení způsobem, který byl navržený ošetřujícím lékařem, tj. artrodézou. Je nutné si uvědomit, že o konečném řešení amputací rozhodla špatná vitalita tkání, rozhodl proběhlý infekt v kloubu, a tyto nepříznivé faktory mohly být jiným léčebným postupem primárního ošetření významně ovlivněny. V souvislosti s utrpěným úrazem došlo u žalobkyně k bakteriální komplikaci primární nebo sekundární, která byla patrná již třetí poúrazový den a došlo k zánětlivé bakteriální komplikaci nitrokloubní a v kosti. Hnisavá infekce byla zjištěna u žalobkyně třetí poúrazový den. Jednalo se o nitrokloubní poranění prstu s těžkým zhmožděním kůže, s avitálními zhmožděnými okraji a se současným poraněním šlach u kuřáka, kdy primární infekci bylo možné předvídat a účinná antibiotická terapie byla v případě poškozené plně indikována. Přítomnost hemofilie s projevy hemofilie při úrazu a následných ambulantních ošetření měla vést ošetřující lékaře k opatrnosti a volbě správných léčebných postupů. Znalec konstatoval, že žalovaná nečinila vše, co učinit

mohla. Nasazením účinných antibiotik mohlo dojít k zabránění hnisavé komplikace. Teoreticky nemuselo dojít ke kloubní hnisavé komplikaci a ke kostní hnisavé komplikaci nasazením účinných antibiotik v době primárního ošetření. Za chybné znalec považuje posouzení situace vitality poraněných tkání při rozhodování o ošetření poranění natahovače, rány byly ošetřeny primárně suturou, dorsální aponeuróza byla sešita, a toto v avitálním terénu znalec nepovažuje za správný postup. Konečným výsledkem byl neúspěch záměru, obnovení anatomické kontinuity a délky šlachy satureované tkáně skončily rozpadem, zamýšleného cíle nebylo dosaženo a výkon a dodatečné trauma dále zhoršilo vitalitu a prognózu poutřezového chorobného stavu. Znalec považuje za správný a doporučený postup, že úrazové škody měly být řádně ošetřené, primárně ošetřené s odstraněním avitálních částí a lacerovaných částí kůže, zajištěné antibiotiky, zklidněné sádrou fixací na prsty, ruku a zápěstí, se zápisem do ošetřujícího protokolu důvodu, proč šlacha a měkké tkáně primárně nebyly ošetřené suturou. Ve zdravotní dokumentaci prvního ošetření chybí zápis o hemofilii, chybí zápis o konzultaci hematologie a doporučení specialisty, pokud konzultace byla provedena. Znalec dále ve svém znaleckém posudku uvedl, že dle zdravotnické dokumentace nález na 3. prstu levé ruky není možné považovat za akutní, ohrožující zdravotní stav pacienta. Naopak nález podle zdravotní dokumentace bylo možné považovat za stabilizovaný, neměnný, nehrožící sepsí. Poškozená byla přijata k plánovanému neurgentnímu výkonu, který představoval definitivní řešení ztužení v distálním článku 3. prstu. Z hlediska akutnosti řešení bylo možné oba výkony, tj. jak amputaci, tak ztužení odložit. V lékařské dokumentaci znalec nezjistil žádné důvody, pro které by jeden nebo druhý výkon se musel provést v době, kdy byl proveden. Z dokumentace nelze vyloučit, že ztužení prstů by přineslo pro poškozenou uspokojivé řešení se zachováním kontinuity prstu a funkce prstu, stejně tak by bylo spekulativní hodnotit, že by po ošetření atrodézou nenastaly další komplikace. Znalec uvedl, že současný zdravotní stav žalobkyně hodnotí jakožto trvalý.

5. Z písemné výzvy právního zástupce žalobkyně ze dne 6.6.2014 je zjištěno, že žalobkyně vyzvala žalovanou o zaplacení částky 300 000 Kč s tím, že do 20.6.2014 poskytla žalované lhůtu na odpověď. Z korespondence zaslané právním zástupcem žalované právnímu zástupci žalobkyně ze dne 9.9.2014 je prokázáno, že žalovaná nárok žalobkyně neuznává a není ochotna částku požadovanou jakožto náhradu újmy zaplatit.
6. Z lékařské zprávy [redacted], praktického lékaře ze dne 21.9.2017 je zjištěno, že žalobkyni poranění prstů velmi trápí, obává se ukazovat a používat levou ruku při běžných činnostech, např. při placení v obchodě, vydávání čísel v šatně, při společném obědě se spolupracovníky raději nepoužívá přebor apod. Byla jí doporučena léčba ke snížení míry úzkosti z používání levé ruky. Ze zprávy [redacted], ambulance léčebné rehabilitace a fyziatrie ze dne 30.10.2017 je zjištěno, že žalobkyně absolvovala též pro své přetrvávající potíže rehabilitace.
7. Ze znaleckého posudku [redacted]. znalce z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, vypracovaného dne 22. 8. 2017, je zjištěno, že znalec prostudoval podrobně dostupnou zdravotní dokumentaci žalobkyně a přiložený znalecký posudek [redacted] a konstatoval, že zdravotní stav žalobkyně je ustálen, III. prst levé ruky byl amputován v prostředním článku prstu, je klidný, bez otoku, jizvy jsou zhojené, přetrvává omezení hybnosti ve zbývajících kloubech prstu, kdy jeho ohnutí je maximálně možné do 5 st flexe. Rovněž tak pohyblivost II. prstu levé horní končetiny je omezena tak, že flexe v základním kloubu je možná do 70 st, středního kloubu do 50 st a konečného kloubu do 30 st. Hybnost zápěstí je plně zachována. Znalec oklasifikoval poškození zdraví podle mezinárodní klasifikace nemoci takto: S602 – Zhmoždění prstů ruky, S617 – Mnohočetné otevřené rány ruky, S665 – Poranění vnitřního svalu a šlachy jiného prstu ruky, S666 – Poranění svalu a šlach mnohočetných flexorů ruky, Z423 – Následná péče zahrnující plastické výkony na horní

končetině a W22 – Úder jinými předměty nebo náraz na ně. Pokud se týká tělesných struktur, které byly zasaženy škodní událostí, tyto znalec oklasifikoval dle Mezinárodní klasifikace funkčních schopností, disability a zdraví položkou s7302.2.2.2 Struktura ruky, středně těžká porucha, částečná ztráta, vlevo. Dle znalce byly v důsledku škodní události zasaženy následně uvedené tělesné funkce pod položkami Mezinárodní klasifikace funkčních schopností, disability a zdraví, a to b1266.1 sebedůvěra, lehká porucha, b1564.1 dotykové vnímání, lehká porucha, b28014.1 bolest v horní končetině, lehká porucha, b7101.2 hybnost více kloubů, středně těžká porucha, b7801.1 pocit svalového spasmu, lehká porucha. Znalec provedl ohodnocení poškození žalobkyně v jednotlivých položkách komponenty Aktivity a participace upravené dle Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví a dle této Metodiky je součet korigovaných procent D1-D2 1,38 %, z výchozí rámcové částky 10 586 800 Kč, tj. 146 098 Kč a vzhledem k věku žalobkyně navýšena o korekční koeficient +10 %, tj. poškození zdraví žalobkyně ohodnocené znalcem činí 160 934 Kč za ztížení společenského uplatnění. Vypočtená výše ztížení společenského uplatnění vyplývá z přílohy znaleckého posudku na č. l. 123 a č. l. 126 spisu.

8. Z doplnění znaleckého posudku znalce [REDAKCE] ze dne 22. 2. 2018 je zjištěna výše bolestného utrpeného žalobkyní, kdy znalec ohodnotil bolestné podle § 2958 občanského zákoníku a podle metodiky NS ČR celkem 280 body (základní bolestné 255 bodů zvýšeno o 25 bodů pro bolestivost, dlouhodobou imobilizaci a rehabilitaci jako komplikaci středně závažnou), přičemž hodnota bodu pro rok 2014 byla podle údajů ČSÚ Metodikou určená na 251,28 Kč. Bolestné tak činí 70 358,40 Kč. Ze znaleckého posudku dále vyplývá, že pokud se týká ztížení společenského uplatnění, trvá znalec na původním hodnocení, tak jak bylo soudu předloženo, protože uvedené hodnocené položky dostatečně vystihují a popisují dané poranění a jeho trvalé následky, tak jak poškozenou omezují v běžném životě i s ohledem na to, že dominantní končetina je pravostranná. Podle názoru znalce pokud se soud dotazuje na další položky, a sice na položku D360 – Používání komunikačních pomůcek, D5 – Péče o sebe, D540 – Oblékání, D770 – Intimní vztahy, pak dle názoru znalce nelze z uvedených položek hodnotit žádnou, protože trvalé následky, které poškozená utrpěla, jsou takového charakteru, že tyto položky neobsahují.
9. Podle § 2910 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.
10. Podle § 2958 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
11. Zákonný rámec pro poskytování náhrady ve vztahu ke zdravotním následkům nemateriální povahy tvoří jediné ustanovení, a to § 2958 o. z., podle nějž při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Smyslem náhrady za bolest je vedle samotného bolestivého stavu odškodnit i určitou míru nepohodlí, stresu či obtíží spojených s utrpenou zdravotní újmou, a to v rozsahu, v němž tyto zásahy do osobnostní sféry poškozeného z povahy věci souvisí s bolestí obvykle

doprovázející stavy popsané v jednotlivých položkách metodiky. Přehled bolesti je obsahem části B Metodiky. Pro určení výše náhrady je třeba výsledný bodový součet vynásobit částkou odpovídající hodnotě jednoho bodu. Metodika doporučuje hodnotu bodu odvozovat od 1 % hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za kalendářní rok předcházející roku, v němž vznikl nárok na bolestné, tj. vznikla-li bolest v roce 2014, činí hodnota 1 bodu 251,28 Kč. Znalec hodnotící bolestné vycházel ze zdravotnické dokumentace a samostatně hodnotil každý bolestivý stav, který je v příčinné souvislosti se škodnou událostí. Ustanovení § 2957 o. z. vymezuje další výjimečné okolnosti, které odůvodňují přiměřené zvýšení náhrady, a to způsobem, který nelze Metodikou přesněji upravit. Jediným měřítkem je, aby celkově stanovená částka byla i v kontextu dalších dílčích nároků přiměřená. Pokud se týká hodnocení trvalých následků, bylo k nim přistoupeno v tomto konkrétním případě poté, co se zdravotní stav žalobkyně ustálil. Metodika nemá závazný charakter v tom smyslu, že by byla právním předpisem. Soud se opřel o dostatečně zjištěný skutkový stav ohledně dopadů trvalé zdravotní újmy do schopností a možností žalobkyně. Soud při hodnocení bolesti přihlédl k průběhu léčení a dopadu léčení na zdravotní stav žalobkyně. V rámci hodnocení trvalých následků pro další život postiženého soud zohlednil věk žalobkyně, formu zohyzdění po amputaci, omezení hybnosti a též potíže žalobkyně při kontaktu s lidmi. Pokud se týká otázky slušnosti, pak ta v sobě zahrnuje především požadavek ohleduplnosti vůči oběti, toleranci k jejímu utrpení a akceptaci možného nadhodnocení výše náhrady, což musí být založeno na celospolečenském konzenzu.

12. Soud, jak již konstatoval, při právním hodnocení vychází v podstatě z jediného ustanovení občanského zákoníku, který tvoří rámec pro poskytování náhrady ve vztahu ke zdravotním následkům nemateriální povahy, tedy z § 2958 občanského zákoníku. Znalec [REDAKCE] ve svém znaleckém posudku zjistil, že jak léčebný postup žalované, tak samotný zákrok v podobě amputace prstu byl non lege artis. Soud plně z tohoto posudku při svém skutkovém a právním závěru vychází. V řízení tak byla bez pochybností prokázána odpovědnost žalované za poškození zdraví vzniklé poskytováním léčebné péče žalobkyni. Žalované tak vznikla povinnost v souladu s § 2910 občanského zákoníku nahradit žalobkyni, co svým jednáním non lege artis způsobila. Znalec [REDAKCE] pak v souvislosti s tímto znaleckým posudkem a zdravotnickou dokumentací hodnotil samostatně jednotlivý bolestivý stav žalobkyně, který byl v příčinné souvislosti se škodní událostí, tj. vzniklém při léčebném postupu žalované a při samotné amputaci článku prstu. V tomto směru soud výpočet bolestného provedené znalce hodnotí jako úplný a plně odkazuje na doplněk znaleckého posudku, ze kterého vychází. Smyslem náhrady za bolest je vedle samotného bolestivého stavu odškodnit i určitou míru nepohodlí, stresu či obtíží spojených s utrpenou zdravotní újmou, a to v rozsahu, v němž tyto zásahy do osobnostní sféry poškozeného z povahy věci souvisí s bolestí obvykle doprovázející stavy popsané v jednotlivých položkách metodiky. Přehled bolesti je obsahem části B Metodiky. S ohledem na shora uvedená stanoviska rozhodná pro určení výše náhrady za bolest soud zjistil, že vznikla-li bolest v roce 2014, činí hodnota 1 bodu 251,28 Kč. Z toho vychází tedy i soud, když znalec bolestné ohodnotil 280 body a hodnotou jednoho bodu je vynásobil, což představuje bolestné v částce 70 358,40 Kč. Znalec hodnocení bolestného sám navýšil pro bolestivost, dlouhodobou imobilizaci a rehabilitaci, což soud hodnotí ve vztahu k bolesti utrpené žalobkyní jako odpovídající. I pokud se týká hodnocení ztížení společenského uplatnění vycházel soud ze znaleckého posudku [REDAKCE], který při vypracování posudku vycházel z Metodiky. Je třeba mít na zřeteli, že Metodika nemá ani nemůže mít závazný charakter v tom smyslu, že by byla právním předpisem, když zákon s ničím takovým nepočítá. Metodika je tedy doporučujícím materiálem. S tímto hodnocením pak soud i přistupuje ke znaleckému posudku ohledně vyčíslení ztížení společenského uplatnění žalobkyně. Metodika vychází z rámcové částky pro absolutní vyřazení člověka ze všech sfér života a společenského zapojení a tato výchozí částka se pohybuje kolem 10.000.000 Kč. Aby bylo reflektováno na vývoj cen a ekonomické

ukazatele, vychází se z průměrné mzdy za kalendářní rok předcházející roku, v němž se ustálil zdravotní stav poškozeného, když konkrétně v daném případě průměrná mzda za rok 2016 činila 25 128,- Kč a výchozí rámcová částka pro náhradu za ztížení společenského uplatnění činí 10.586.800,- Kč. Znalec [REDAKCE] při výpočtu odkazuje na znalecký posudek [REDAKCE] (zdravotní stav se ustálil v roce 2016) a korigovaná procenta ohodnotil na 1,38%, když vycházel z participace a jejího omezení a z aktivit a daných limitů tak, jak je ohodnotil v posudku, když koeficient navýšil vzhledem k věku žalobkyně o 10 %. Soud z tohoto doporučení vychází, navíc však přihlédl k té skutečnosti, že celý postup žalované od prvního ošetření až po samotnou traumatickou amputaci byl non lege artis. Současně s ohledem na výpověď žalobkyně a na vyšetření žalobkyně znalcem [REDAKCE], soud učinil závěr, že žalobkyně je v důsledku svého poškození zdraví ovlivněna též při navazování či udržování vztahů mezi partnery, neboť má v důsledku poškození zdraví lehce sníženou sebedůvěru, jak nakonec i znalec [REDAKCE] ohodnotil v položce týkající se jednání s cizími lidmi. Dále je rozhodně žalobkyně ovlivněna způsobeným poškozením zdraví při péči o sebe (při oblékání, při zapínání knoflíků). Soud s ohledem k těmto skutečnostem částku vyplývající z posudku hodnotícího ztížení společenského uplatnění navyšuje o částku 25 000,- Kč, což považuje za přiměřené a rozumné, v souladu se zásadami slušnosti. Navíc nelze odhlédnout od zásadní okolnosti, kdy žalobkyně očekávala u lékaře pomoc, proto lékařskou pomoc okamžitě vyhledala, ale lékaři evidentně selhali, a to jak v léčebném postupu, tak v samotném rozhodování a způsobu vyřešení výsledku jejich nesprávného léčebného postupu.

13. Soud proto z důvodů uvedených shora žalobě vyhověl v rozsahu co do částky 256 292,40 Kč (70 358,40 Kč + 160 934 Kč + 25 000 Kč). Takto stanovená částka je dle názoru soudu zcela v souladu se zásadami slušnosti tak, jak má na mysli § 2958 občanského zákoníku. Soud přiznal žalobkyni též úroky z prodlení z částky soudem přiznané, a to podle § 1970 občanského zákoníku. Pokud se týká žalobního nároku ve výši 43 707,60 Kč včetně úroků z prodlení (výrok II. rozsudku), pak v tomto směru soud žalobu zamítl. Ohledně výpočtu a výše bolestného a ztížení společenského uplatnění nárokovaného žalobou a přiznaného rozsudkem soud vycházel z pojetí nového občanského zákoníku, kdy při ublížení na zdraví nejde o konstrukci jednotlivých dílčích nároků, ale jde o nárok celistvý.
14. Žalobkyně byla osobně osvobozena od placení soudních poplatků, a proto poplatková povinnost přešla v rozsahu úspěchu žalobkyně v souladu s § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích na žalovanou. Podle položky 3 Sazebníku soudních poplatků soud tak uložil žalované povinnost uhradit ČR – Okresnímu soudu v Písku soudní poplatek ze žaloby ve výši 1% z částky 256 292,40 Kč přiznané žalobkyni, tj. 2.563 Kč.
15. Soud v průběhu řízení vybral od účastníků zálohy na znalecké posudky, od žalované ve výši 8 000 Kč, od žalobkyně, která byla z jedné poloviny osvobozena, ve výši 4 000,- Kč. Celkem za znalecké posudky bylo ustanoveným znalcům vyplaceno znalečné ve výši 16 600 Kč. ČR – Okresnímu soudu v Písku tak zbývá zaplatit státem zálohované náklady řízení ve výši 4 600,- Kč. Soud uložil povinnost tyto náklady řízení zaplatit žalované s ohledem na výsledek řízení podle § 148 odst. 1 o.s.ř.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř., když žalobkyně byla ve sporu úspěšná v rozsahu přibližně 85,5 %, proto od jejího úspěchu byl odečten její neúspěch v rozsahu přibližně 14,5 %. Z toho vyplývá, že žalobkyně má nárok na náhradu svých nákladů řízení v rozsahu 71 %. Náklady řízení žalobkyně tvoří odměna advokáta za právní zastoupení ve výši 123 500 Kč za 13 úkonů právní pomoci (převzetí věci, sepis návrhu, kvalifikovaná předžalobní upomínka, písemná podání ze dne 3. 8. 2016, 19. 8. 2016, 19. 2. 2017, 18. 9. 2017, 15. 12. 2017 a 16. 3. 2018 a účast u jednání soudu dne 21. 7. 2016, 11. 5. 2017, 29. 11. 2017

a 29. 3. 2018) se sazbou po 9 500 Kč za 1 úkon podle § 7 bod 6 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), náhrada hotových výdajů za 13 úkonů právní pomoci ve výši 13 režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 advokátního tarifu, jízdné ve výši 1 558,50 Kč za cestu z Prahy do Písku a zpět k ústnímu jednání dne 21. 7. 2016 osobním automobilem Mercedes-Benz ML 350 4-MATIC s průměrnou spotřebou 11,51 benzínu na 100 km při ujeté vzdálenosti celkem 216 km, dále jízdné ve výši 3 150,40 Kč za dvě cesty z Prahy do Písku a zpět shora specifikovaným automobilem při ujeté vzdálenosti celkem 432 km, a to k ústním jednáním konaným dne 11. 5. 2017 a 29. 11. 2017, a jízdné ve výši 1 621,60 Kč za cestu z Prahy do Písku a zpět k ústnímu jednání dne 29. 3. 2018 shora specifikovaným automobilem při ujeté vzdálenosti celkem 216 km, vše podle § 13 advokátního tarifu, náhrada za ztrátu času zmeškaného cestou k ústním jednáním ve výši 16 započatých půlhodin po 100 Kč podle § 14 advokátního tarifu, 21 % DPH z uvedených částek ve výši 28 419,40 Kč podle § 137 odst. 3 o.s.ř. a zaplacené zálohy na náklady důkazu (znaleckého posudku) ve výši 2 x 2 000 Kč; celkem tedy náklady řízení žalobkyně činí 167 749,90 Kč a z toho 71 % činí 119 102,40 Kč. Tyto náklady řízení je žalovaná povinna zaplatit v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám právního zástupce žalobkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněný domáhat jejich splnění návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Písek 29.3.2018

Mgr. Martina Petříková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Hanžlová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 25.07.2018 a vykonatelnosti dne 31.07.2018 a je vykonatelné. Připojení doložky provedl/a Michaela Hanžlová dne 20.05.2020.